

РЕШЕНИЕ

№ 68 /27.02.2019 г., град Добрич

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Добрич, в публично заседание на пети февруари, две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИРА ИВАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: НЕЛИ КАМЕНСКА

МИЛЕНА ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря, МАРИЯ МИХАЛЕВА и прокурора при Окръжна прокуратура гр.Добрич, МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА, разгледа докладваното от съдия Н.Каменска адм.д.№ 739 по описа на съда за 2018 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.185-196 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и е образувано по образувано по протест, подаден по реда на чл.186, ал.2 във вр. с чл.185 от АПК, от прокурор Милена Любенова при Окръжна прокуратура гр.Добрич срещу чл.5, ал.1, т.4, изр. последно и чл.18, ал.1 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление, приета с Решение № 611 от 19.12.2014 г. по Протокол № 52 на Общински съвет Шабла.

I. Становища на страните

В протеста се сочи, че двете разпоредби от общинската наредба в оспорените им части са незаконосъобразни, тъй като противоречат на нормативен акт от по-висок ранг, а именно на чл.7, ал.1 и чл.8, ал.1 от Закона за местните данъци и такси, на чл.43 от Закона за общинската собственост и на чл.26 ал.2 от Конституцията. По съображения, подробно изложени в протеста, се предлага отмяна на изреча „...гражданите заплащат режийни разноски в размер на 2 на сто от стойността на имота“, съдържащ се в последното изречение на чл.5, ал.1, т.4 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление. Предлага се да бъде отменена думата „...български...“, съдържаща се в чл.18, ал.1 от същата наредба, тъй като с нея се въвежда ограничение, с каквато компетентност общинските съвети не разполагат.

Ответникът, на Общински съвет Шабла, чрез председателя си Й.С., представя административната преписка на 31.01.2019 г., не изразя становище по протеста.

II. По допустимостта на оспорването

Оспорването е допустимо. Производството е образувано по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Добрич, който с оглед нормата на чл.186, ал.2 от АПК, притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт, ако прецени, че същият е незаконосъобразен. По аргумент от чл.187, ал.1 от АПК оспорването е допустимо без ограничение във времето. Налице е годен предмет на протеста, тъй като са оспорени конкретни разпоредби от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление, приета с Решение № 611 от 19.12.2014 г. по Протокол № 52 на Общински съвет Шабла.

III. От фактическа страна

Видно от представената от ответника административна преписка наредбата е приета с Решение № 611 от 19.12.2014 г. по Протокол № 52 на Общински съвет Шабла от заседание, проведено на 19.12.2014 г. От общо 13 избрани общински съветници на заседанието на 19.12.2014 г. са присъствали всички 11 съветници, които са гласували за приемането на Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление. Приемането на наредбата е включено в т.7 от предложения дневен ред за заседанието на 19.12.2014 г. Самият проект на наредбата е разгледан на заседания на Комисията по управление на общинската собственост, икономическа и инвестиционна политика и земеделие. Съдът констатира, че заседанието на Общински съвет на Община Шабла е законно проведено при необходимия кворум. Присъствали са 11 общински съветници, които са гласували за приемане на наредбата.

IV. По основателността на протеста

Протестът е основателен.

Последното изречение на чл.5, ал.1, т.4 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление гласи следното: "Оценката на притежаваното имущество се извършва от лицензиран оценител, за което гражданите заплащат режийни разноски в размер 2 на сто от стойността на имота."

Общински съвет Шабла без законно правно основание е въвел изискване гражданите, кандидатстващи за настаняване под наем в общински жилища да заплащат режийни разноски. Съгласно чл. 111 от Закона за местните данъци и такси, по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти се заплаща такса. Тази такса включва и режийните разходи, които общината извършва в изпълнение на услугата, тъй като това е изрично указано в чл. 8, ал. 1, т. 1 ЗМДТ. Съгласно цитираната норма, общинският съвет определя размера на таксите при спазване на принципа за възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата. Според легалната дефиниция на "пълни разходи" по § 1, т. 15 ЗМДТ, "Пълните разходи" включват всички разходи на общината по предоставяне на услугата, включително съответните разходи: за работни заплати и осигуровки на персонала; материални, режийни, консултантски; за управление и контрол; по събиране на таксите и други, имащи отношение към формирането на размера на таксата, определени конкретно от общинския съвет. Определянето, че пълните разходи включват всички разходи означава, че в пълните разходи се включват и режийни разноски. От изложеното следва извод, че общинският съвет трябва да определи размера на таксата по чл. 111 от Закона за местните данъци и такси по такъв начин, че в нея да се включат и така наречените режийни разноски, а не да ги събира отделно от този вид такса. От друга страна, в представената по делото административна преписка липсват конкретни мотиви за приемането на оспорения текст, поради което не става ясно на какво основание е прието да се събират "режийни разноски", какви разходи се включват в тези разноски, как е определен техният размер. Няма данни за материално - техническите и административните разходи по предоставяне на услугите. Няма и финансова обосновка на стойността на услугите, въз основа на която да се установи какво включват предоставените услуги и дали определеният размер на режийните съответства на необходимите и действителни

разходи на общината по предоставяне на услугите по управление и разпореждане с общинско имущество.

По изложените съображения настоящият състав на съда приема, че протестът в тази част е основателен и следва да бъде уважен.

Протестът е основателен и в частта, с която се оспорва изискването заповедта за настаняване в общинско жилище да се издава само на името на член от семейството - български гражданин, съдържащо се в чл.18, ал.1 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление. Цитираната разпоредба на чл.18, ал.1 от Наредбата гласи следното: „Заповедта за настаняване се издава на името на член от семейството - български гражданин и се отнася за всички членове на семейството.“

Настоящият състав на съда споделя изцяло становището на прокурора, че общинските съвети не разполагат с компетентност да въвеждат ограничения за чуждите граждани, каквито ограничения не се съдържат в законите.

Съгласно чл.3, ал.1 от Закона за чужденците в Република България, чужденците в Република България имат всички права и задължения според българските закони и ратифицираните международни договори, по които Република България е страна, с изключение на тези, за които се изисква българско гражданство. Нещо повече, правата на чуждите граждани са защитени на конституционно ниво. Според чл. 26, ал. 2 от Конституцията на Република на България, чужденците, които пребивават в Република България, имат всички права и задължения по тази Конституция с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство.

За настаняването под наем в общинско жилище българско гражданство не се изисква. Законът за общинската собственост също не въвежда ограничение общината да сключва договори за наем на общинско жилище с чуждите граждани, щом същите са законно пребиваващи в страната и отговарят на изискванията за настаняване в общински жилища. При липсата на конституционна или изрична законова норма, която да обвързва правото на наемане на общинско жилище с българско гражданство, то въведеното в чл.18, ал.1 от общинската наредба условие заповедта за настаняване да се издава само на името на български гражданин противоречи на посочените конституционни и законови норми.

Съгласно чл.8 от Закона за нормативните актове всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, но с нея не може да се преуреждат уредени със закон отношения, да се въвеждат ограничения или да се възлагат задължения, каквито няма предвидени в закона.

По изложените съображения оспорените изрази и думи, съдържащи се в чл.5, ал.1, т.4, изр. последно и чл.18, ал.1 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление, следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

При този изход на спора и доколкото протестът е основателен протестиращият има право на поисканите разноски, които е направил за заплащане на публикуване в Държавен вестник на обявлението за образуването на дело в размер на 20 лв.

По изложените съображения и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Административен съд гр.Добрич, в троен състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура - Добрич изреча „...гражданите заплащат режийни разноски в размер на 2 на сто от стойността на имота...“, съдържащ се в последното изречение на чл.5, ал.1, т.4 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление, приета с Решение № 611 от 19.12.2014 г. по Протокол № 52 на Общински съвет Шабла.

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура гр.Добрич думата „...български...“, съдържаща се в чл.18, ал.1 от Наредба за установяване на жилищни нужди, настаняване под наем в общински жилища, ползване и управление, приета с Решение № 611 от 19.12.2014 г. по Протокол № 52 на Общински съвет Шабла.

ОСЪЖДА Общински съвет Шабла да заплати на Окръжна прокуратура - Добрич направените по делото разноски – държавна такса в размер на 20 /двадесет/ лева за публикация на обявлението за образуваното дело в Държавен вестник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт на страните.

Решението да се разгласи по реда на [чл. 194 от АПК](#) при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: